

træde de Yttringer, der ere fremkomne om disse Indberetninger fra Underøvrighederne; thi vel have Underøvrighederne, efterhaanden som der er indtraadt Vacance i Embederne, nogen Interesse i Capitelstædets Ansættelse, men det er dog en temmelig forvindende Interesse, især i Sammenligning med den, som Præsterne have. Da det nu hidtil har viist sig, at Underøvrighedernes Indberetninger i Reglen have staaet under Geistlighedens Indberetninger, saa synes dette at tyde paa, at Yderne ikke med Rette kunne antage, at Indberetningerne i Fremtiden ville blive givne anderledes fra Underøvrighedernes Side. Jeg troer, at saavel Yderne som Nyderne ville kunne see omtrent med lige stor Mistro, eller med lige stor Tilid — hvad man nu vil — til Underøvrighedernes Indberetninger. Jeg har nylig i „Berlingske Tidende“ om dette Lovforslag læst en Artikel, hvis Forfatter stillede sig paa Geistlighedens Standpunkt; han sagde, at Underøvrighedernes Indberetninger stode paa Ydernes Side, og han meente, at de, der betragtede denne Sag som han, meget maatte beklage, om Underdommerne skulde vedblive at give Indberetning, naar Communen kom til; thi da vilde Nyderne komme til at staae som Een imod To, det Samme, som man her har sagt fra Ydernes Standpunkt. Man paaistaar jo, at det er Sognekogdernes Angivelse, der kommer til at være Regel for Underdommerens Indberetning. Jeg troer derfor, at naar man tager denne Lov, kan man sige, at den ene af disse Indberetninger stiller sig maaskee nærmest paa deres Side, der have Fordeel af en høj Capitelstædt, og den anden, nemlig den fra Communen, maaskee nærmest paa deres Standpunkt, der skulle hte, og at Underøvrigheden vel saa nærmest maa betragtes som en upartist Mellemand, der skal moderere de to Yderligheder. Saaledes troer jeg, at Sagen vil komme til at stille sig, og jeg har derfor mindre imod, at Underøvrighedernes Indberetninger vedblive, uagtet jeg, som sagt, helst saa, at de bortfaldd; et Forslag derom vilde jeg imidlertid nu ikke turde stemme for, af Frygt for, at det vilde forhindre Lovens Fremme. Hermed vil jeg ikke sige, at alle berettigede Ønsker i Henseende til Maaden for Capitel-

stædets Ansættelse ville stee Fyldest ved denn Lovs Vedtagelse; der er vistnok andre berettigede Ønsker i denne Henseende, som vi bør arbejde paa i Fremtiden at fyldestgjøre, og som saadanne skal jeg nævne, hvad vi her have hørt, at der for to- og seer-radet Byg maa blive sat forskjellig Capitelstædt, ligesom med Hensyn til graa og hvid Havre. Der er ligeledes et andet berettiget Ønske, og det er, at Capitelstædet ikke bliver sat under Eet for saa stor en Kreds, som Tilfældet er nu, saa at enkelte Dele af Kredsene ligesom maae erkjendes for at være mindre gunstigt stillede. For hele Sjællands Stift sættes der saaledes kun een Capitelstædt, hvilket medfører, at der for den Deel af Stiftet, som ligger længst fra Hovedstaden, kommer til at gjælde en Capitelstædt, der ikke staaer i rigtigt Forhold til Sædpriserne der paa Stedet, og det navnlig, fordi Kjøbenhavns Nærhed bevirker højere Sædpriser i det Hele. Det er Noget, der fremdeles vil staae paa Dagsordenen: at faae dette forandret; men Sagen har nu staaet hen i flere Aar, uden at det er lykkedes at finde en Udvei til at faae det forandret, og jeg finder derfor, at man bør tage dette Lovforslag; man kan da efter Tid og Omstændigheder arbejde paa, hvad der endnu staaer tilbage at ønske.

Madten: Jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i, at man for at faae det foreliggende Forslag vedtaget ikke skulde arbejde paa at faae det forbedret. Jeg troer, at man skal være meget forsigtig med at udarbejde Forslag, der gaae i Retning af at forandre Noget, der har staaet fast i en Række af Aar, uden at anvende den tilbørlige Tid paa at overveie dem. En saadan Tid er nu ikke levet os denne Gang, og jeg finder derfor, at vi vel skulle betænke os paa at vedtage Lovforslaget uden nogen Forandring. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen) i, at den Mand, som efter Lovforslaget skal udvælges af Communen til at deeltage i Capitelstædets Ansættelse, vil blive høist uheldigt stillet; thi han kommer til at staae paa Ydernes Side ligeoverfor Geistligheden og Underdommerne, om hvilke Sidste jeg ikke kan troe